

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

4. De ætate ad Ordines requisita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

netur, ut declaratum fuisse à sacra Congregat. refert Zerola, in sua praxi p. 2. V. Capitulum, Pia- fcc p. 2. c. 3. art. 2. num. 7.) designet & distribuat, prout videbit expedite, quibus Canoniticibus & portionibus quisque Ordo ex sacris annexis in posterum esse debeat, ita tamen, ut saltē di- midia pars Presbyteri sint: nisi fuerit ea loci consuetudo, ut plures vel omnes habeant Pres- byteratum annexū, Duxi Canoniticibus; quia iis & non personis, Ordo signari debet, ex dicta Declarat. Card.

3. Ad Parochiale Ecclesiam nemo assumi potest, nisi sit Subdiaconus: potest tamē Episco- pus eum constituto in minoribus Ordinibus di- spensare, modo alias sit idoneus, & talis, ut infra breve tempus possit in Presbyterum ordinari. c. Præterea. 5. b. t. id est modo attigerit xxv. annū. Similiter ad dignitates quascumque, quibus cura animarū (quæ recte in c. penult. b. t. dicitur ars artium) subest, nemo promovendus est qui non attigerit xxv. annū, c. Cum in cunctis §. infe- riore sup. De elect. Conc. Trid. Sess. 24. c. 12. & ad locum Cum conc. tum c. Cum in cunctis &c. Licet can. 14. De elect. in 6. plenē & genueatè in elegantissima sua Analyti V. Cl. Steph. Weymisi Col- lega meus, primo Canonum Ordinarius deinde Legū Antecessor primarius. Ad alias vero digni- tates vel personatus, quibus animarū cura nul- la incumbit, non minores xxxi. annis adsumi debent, Conc. Trid. ibid.

4. In Episcopum nemo eligendus, quinon sit Subdiaconus, c. multis 8. b. t. in Abbatem, Präpositum, vel Decanum, quinon sit Sacer- dos, vel idoneus, ut brevi fiat, c. 1. b. t. Potestra- men ob necessitatem Ecclesiæ, in minoribus constitutus etiam irregularis, in Abbatem di- spensativè eligi, c. Tuam. h. t. Archidiaconum o- poter esse Diaconum; Archipresbyter sit Pres- byter necesse est, d. c. 1. b. t.

5. Observandum autem hic est, pro pleniori dictorum cognitione, duplicitate posse ordinem esse anexum beneficio, vel dignitati: primò re- spectu aptitudinis, & tunc requiritur, ut ad illud vel illam promovendus tempore suæ pro- motionis talis sit ætatis, ut infra annum possit illum ordinem suscipere, non autem requiritur, ut actu habeat: veluti in Parocho, Decano, Archidiacono, c. Si pro 8. De prebendis in 6. Se- cundò respectu actus: & cum necessariò requi-

titur, ut, qui promovetur ad tale beneficium vel dignitatem tempore promotionis illum ordi- nem actu habeat: veluti si in fundatione vel statuto habeatur, quod tale beneficium debeat conferri actu Sacerdoti, vel Diaconi, vel Sub- diaconi, vel non debeat conferri nisi Presbyte- ro, Diacono, vel Subdiacono: quia ut dici so- let, qualitas adjecta verbo, debet adesse tem- pore verbi, seu per verbum significato, arg. 1. In dilectis §. si extraneus D. Denoxal: action. e. 1. l. §. tutoris D. Quod iussu, D. D. in l. Ex fablo, in princ. D. De vulgaris. Surd. De aliment. iii. q. 9. 13 nu. 5. Sic quilibet acceptans beneficium debet actu es- se Clericus, seu habere primam tonsuram; nec in hoc casu cingendus habetur pro cincto, Ric- cius. in praxi benef. deis 185

§. IV.

De ætate ad Ordines requisita.

1. Etas requisita ad Ordines ex jure veteri.
2. Et jure novo.
3. Et jure novissimo seu Cone. Trid.
4. Pœna Episc. ordinantis, & ordinatorum, ante legitimam etatem.
5. Super etate solus Pontifex dispensat.

D Ocuimus, quis Ordo in præficiendis ex- digatur: non abs re fuerit hic subjungere, quænam ad quemque Ordine etas requiratur.

1. In primis igitur, qui ad primam tonsuram, & tres sequentes minores Ordines, promoveri cupit, annos infantiae, qui sunt septem, l. Si in- fantis C. De jure deliberandi, explevit necesse est: nisi ex devotione parentum inter Religio- nem cap. fin. & ubi Gloss. De temporib. ordinat. in 6. qui ad Acolyatum, & Subdiaconatum, olim annum decimum quartum excessisse debe- bat. can. In singulis Distinct. 77. & aliquando at- riguisse vigintimum, can. Quicunque. cum seq. ead. distinct. Ante xxv. etatis annum Diaconi ordinari non poterant. can. Placuit, & aliud ead. Distinct.

2. At vero de jure novo ad Subdiaconatum xvii. ad Diaconatum xx. ad Presbyteratum xxv. requiruntur, can. de his, dist. 28. Clement. fin. b. t.

3. Denique hodie ex Conc. Trid. Sess. 23. o. 12. de Reformat. nullus ad Subdiaconatum ante xxii. ad Diaconatum ante xxiii. ad Presbyter- ratum

ratum ante xxv. annum promoveri debet; hos tamen annos sufficit esse incēptos. *Glossa & DD. in d.c. Clement. fin.* Minoribus vero Ordinibus nullam certam ætatem præscriptis dictum Concilium, quasi hic attendenda ea sit ætas, quam sacri Canones præscriperunt, juxta declarationem Caius apud Pias. I. p. prax. Episc. c. I. art. 4 n. 1 majorque litterarum & morum, quam ætatis habenda sit ratio: ut proinde arbitrio Episcoporum relatum videatur, qua ætate sulcipi possint ut satis insinuat ipsum Conc. Trid. d. loco & ead Sess. c. 5. & 6. dum corum non meminit. In Episcopo ordinando ætas xxx, annorum exactorum ut minimum spectatur, ex eodem Conc. Sess. 7 c. 1. *De reformat.* sicut & auctea semper spectata fuit c. Cum in cunctis sup. De elect. juxta Gloss. in Clement. Generalem De state & qualit. &c. Prædicta tamen in singulis Ordinibus non est de necessitate Sacramenti, quia quo ad illud nulla certa ætas requiritur, cum etiam infans, si ordinetur in sacerdotem, recipitur sit characterem; licet possit adulterus factus reclamare, nisi ratum habuerit in ætate legitima: sed est de necessitate præcepti Pias. c. d. loco in princ.

4. Cærerum Episcopus, ordinans scienter aliquem ante legitimam ætatem, suspendi debet a collatione Ordinum: ordinatus vero ab ipsis Ordinis sic suscepit executione suspenditur, usque ad legitimam ætatem, idque in injuriam conferentis, ut, in quo peccavit, puniatur, c. vel non est compos 2. 4. junctio Dilectus sup. De temporib. ordinat. Videarum Covar. in Clem. Si furiosus De homicidio p. 1. § 1. n. 4. ubi docet, non esse suspensum ipso jure, sed suspendendum per sententiam, secundum jus commune. Quid addo, quia hodie per Extravagantem Pii II. incip. Cum ex sacerorum, quam refert Pias d. art. 4. n. 2. ipso iure suspensus est (sicut & ordinatus ab alieno Episcopo sine litteris dimissoriis, vel extra tempora) & celebrans efficitur irregulatus, a solo Papa absolvendus, beneficisque privari potest. Vide & Navar. in Manuali Confess. c. 27. n. 155. Quod si vero beneficium conferatur alicui, ætatem ad illud requisitam non habenti, collatio est nulla, quantumvis modicum desit, puta vel dies vel hora, quia in limitatis à iure non licet arbitrii Garz. *De benef.* p. 7. c. 4. n. 82. & seqq.

5. Postò Episcopum non posse super ætate

dispensare quoad dignitates seu beneficia curata, sed ad hoc aedendum esse summum Pontificem, notat Glos. in d. Clement. fin. in V. annum & c. 1. b. t. in 6. ad V. non imminet. & ibid. Joan. And. n. 2. & quidem verbis expressis, his vcl similibus, super qua, de uberiori dono gratia recum dispensamus, secundum stylum Cuius Calder. *Conf. 8. de Rescriptis.* Verunquam si Pontifex minori ante justam ætatem dispensative concederit aliquam Ecclesiam, ea ante legitimam ætatem perse non administrabit, sed per alios idoneos; non quidem laicos, sed Clericos, c. 2. b. t. In materia autem ætatis creditur dicto parentū vel testium. *l. De ætate D. De minoribus,* Rebuss. *De litteris prima consura n. 13.*

TITULUS XV. De sacra Unctione.

§. 1.

Quæ dicitur sacra Unctio.

1. Definitio.
2. Divisio in exteros & Interiores.
3. Ad exteriorem exhibetur Oleum benedictum & sacrum Chrisma.
4. Chrismate inungitur Episcopus.
5. 6. Oleo benedicto & Chrismate Sacerdotes, & Reges, & Christiani omnes.

Quia in sacris Ordinibus conferendis & consecrandis Ecclesiæ ministris, usus est sacra Unctionis, ideo sub tractatu ordinationum recte hic Tit. positus est.

1. Estque autem sacra Unctio, juxta Hostien. in Summa b. t. n. 2. sacri olei materialis delibatio seu delibutio, secundum formam Ecclesiæ traditam.

2. Estque duplex exterior, materialis (ciliæ & visibilis, per quam corpus inungitur) & interior, per quam invisibiliter cor, id est anima inungitur. Ponitur enim hic Cor pro Anima; sive quia secundum aliquos anima in corde sedem habet; sive quia unctio non fructificat in anima nisi ex corde & voluntate procedat. Hinc si quis invitatus & contradicens Baptizetur nec rem nec characterem sacramenti Baptismi recipit, cap. Majores §. fin. inf. *De Baptismo.*

a. Ad exhibendam exteriorem unctionem, quæ est signum interioris, benedicatur & consecratur oleum ex oleo olivarum, quod dici-